

Janneke Vlot: Genezen van posttraumatische dystrofie

donderdag 29 maart 2007

Na 17 jaar lijden stond Janneke Vlot op uit haar rolstoel en liep. 'Ongelooflijk,' luidt de letterlijke reactie van het Erasmus Medisch Centrum, waar ze patient was. Lees het artikel van het Algemeen Dagblad van 26 maart 2007.

Wonderlijke genezing in Bleskensgraaf

Na 17 jaar helse pijn en voornamelijk liggen, staat Janneke Vlot op 4 maart van dit jaar op uit haar rolstoel en loopt.

'Ongelooflijk,' luidt de letterlijke reactie van het Erasmus Medisch Centrum.

Teus Vlot uit Bleskensgraaf, een diepgelovig mens, heeft in 2004 op het punt gestaan alle bladzijden uit zijn bijbel te scheuren waarop wonderbaarlijke genezingen plaatsvonden. Zo groot waren op dat moment de vertwijfeling en boosheid over het lijden van zijn zieke vrouw Janneke en hun hele gezin. Maar hij liet zijn bijbel heel. „Ik bad om vertrouwen en kreeg het. Boosheid lost niets op.”

Janneke (44) zelf is geen moment vertwijfeld of boos geweest. „Ik heb altijd gezegd: God maakt geen fouten.” In een rondzendbrief aan familie en vrienden schreef ze in 2004: 'Eens zal ik genezen zijn en lopen'. Ze bedoelde destijds: misschien in dit leven, misschien in de hemel, verduidelijkt ze nu.

Het gebeurde in dit leven. Om precies te zijn: op de avond van 4 maart 2007, in Leiderdorp.

Tijdens een genezingsdienst kondigt de evangelist Jan Zijlstra aan dat 'God door deze vrouw grote dingen gaat doen'. Het volgende moment stapt Janneke wat onwennig uit haar rolstoel en loopt. Stampt op de grond, zonder pijn. Schatert het uit. En stopt vervolgens niet meer met lopen.

Teus (45), eigenaar van een bedrijf in scheepsdieselmotoren en werkgever van 75 mensen, zegt: „Ik heb er jaren om gebeden. Ik geloof erin. Maar als het gebeurt, vallen je ogen uit je kassen.”

Dezelfde nacht pakt Janneke thuis een fiets, stapt op en rijdt weg alsof ze niet anders gewend is. Teus en de kinderen staan er huilend naar te kijken. De pijn is weg. Janneke slaapt weer normaal en wordt fris wakker.

Ze leed sinds 1990 na een val op haar knie aan posttraumatische dystrofie, een ziekte die gepaard gaat met helse pijnen. Door jarenlang voornamelijk liggen liep ze hernia's op. Zenuwen en spieren raakten steeds verder beschadigd en botten ontkalkt. Talloze pijnlijke behandelwijzen, operaties en medicaties in even zo veel ziekenhuizen, leverden nooit het gewenste resultaat op, wel heel veel ellendige bijwerkingen.

In een gestaag tempo werd Janneke meer invalide en hulpbehoevend. „De eerste jaren waren vooral ongemakkelijk. Ik werd een gast in mijn eigen huis, terwijl ik zo graag een goede vrouw en moeder wilde zijn. Maar de laatste jaren heb ik me echt dood in mijn eigen lichaam gevoeld.”

Vorig jaar nam ze deel aan een groot wetenschappelijk onderzoek onder dystrofiepatiënten door het Erasmus Medisch Centrum. De fysieke schade was onomkeerbaar, de kans op een normaal leven nihil, concludeerden de artsen na intensief onderzoek.

Des te groter is het wonder. Na de genezing zijn Janneke en Teus opnieuw bij het onderzoeksteam geweest. „Niet voor onszelf, wij twijfelden niet. Maar voor de artsen. Toen de testresultaten kwamen, stonden wij én alle onderzoekers met tranen in de ogen.”

Teus: „Het is geen wonder van genezing, maar een wonder van schepping. Alles wat in Jannekes lichaam kapot was, is letterlijk als nieuw. Dat zie je op de foto's. Haar 'slechte been' is nu beter dan het goede. God levert geen half werk. Wat hij deed in de bijbel, doet hij anno 2007 nog steeds.”

Het Erasmus Medisch Centrum in Rotterdam, dat net als alle ziekenhuizen doorgaans terughoudend is met toelichtingen op individuele gevallen, bevestigt de genezing. Woordvoerder David Drexhagen: „Mevrouw is inderdaad helemaal genezen en wij hebben er geen medische verklaring voor. Het is ongelooflijk.”

Teus: „Ik heb een vrouw die ineens 25 jaar jonger is. Ik ben 's avonds bekaf’; Janneke: „Ik geniet intens van de kleinste dingen. Over alles ligt een nieuwe glans.”

Jan Zijlstra meldt telefonisch desgevraagd dat regelmatig wonderen gebeuren tijdens zijn diensten in Leiderdorp. „Ook genezingen die medisch 'onmogelijk' zijn. Wij turven ze niet, maar ik krijg vaak getuigenissen terug zoals die van Janneke Vlot. Niet ik genees mensen. Ik vraag het aan God de Almachtige.”

Waarom God 'pas' na 17 jaren optrad? Waarom uitgerekend via deze evangelist en niet in hun eigen hervormde kerk in Bleskensgraaf of gewoon thuis op de bank? Allemaal vragen die ook Janneke en Teus zichzelf hebben gesteld, maar waarop ze het antwoord niet weten.

Janneke: „Ik moest deze weg bewandelen en nu moet ik de boodschap verkondigen dat Hij, ook in deze tijd, dichtbij de mensen wil komen, ter bemoediging van iedereen die het nu zwaar heeft. God werkt dwars door alle kerkmuren heen en stelt geen voorwaarden.”

Frank van den Elsen, 2007

Door Keerpunt met toestemming overgenomen van het Algemeen Dagblad (www.ad.nl), oorspronkelijk verschenen 26 maart 2007 onder de titel "Wonderlijke genezing in Bleskensgraaf".